

עבור רונית נחמיאס - עבור רחל בנדור

הטרגדיה בדרום לבנון, בה נהרגו שלושה חיילים ונפצעו רבים אחרים, חייבת לפקוח את עינו של הציבור הישראלי מן האשליה שאחזה בו לאחר תקופה ממושכת של חופש מדומה.

האזור המתקרה רצועת הבטחון אינו אלא חבל ארץ ארוך בו מתנהלת לוחמת גרילה בה אף צבא סדיר אינו יכול לזכות בנצחון מוחלט. ההרג צריך לזעזע את הממשלה האטומה המנסה לתאר כל העת את ישיבתנו שם ככורח המציאות.

יבינו מקבלי ההחלטות שלא פעולות המחאה ברחוב הישראלי, אלא מותם של החיילים, הוא זה שמחזק את החיזבאללה. הממשלה היתה מעדיפה שהחיילים ימותו שקט ואת זאת ארגון "ארבע אמהות" לא יתן להם.

שר הבטחון טען כי ישראל מוכנה לממש את החלטת 425, אז למה הוא מחכה? לשנת דמים נוספת דוגמת זו שהיתה אשתקד? אם הוא רציני בכוונותיו שיעביר הצעה מסודרת ברוח זו לממשלת לבנון בצינורות הדיפלומטים המקובלים ולא יעסוק בתרגילי יחסי ציבור בהופעותיו בפני התקשורת.

מותם של החיילים צריך לרבוץ על מצפונם של כל הפוליטיקאים בישראל המתחפרים בעמדות מיושנות, מסתתרים מאחורי סיסמאות ריקות מתוכן ומפחדים לקבל על עצמם כל אחריות להחלטה היחידה שממתינה על שולחנם.

א/11